

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylene wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-423/09 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie jak też rozstrzygnięcie sporu będącego przedmiotem wskazanej sprawy;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i w związku z tym stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na wnoszącą odwołanie na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, w zakresie w jakim ustanowione w nim cło antydumpingowe przekracza cło, jakie znajdowałyby zastosowanie, jeżeli zostałyby określone na podstawie metody obliczeń stosowanej w dochodzeniu pierwotnym do uwzględnienia braku zwrotu chińskiego podatku od wartości dodanej (VAT) przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obydwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie odwołania w związku z oddaleniem przez Sąd drugiego zarzuty podniesionego przez nią na poparcie stwierdzenia nieważności dotyczącego naruszenia przez Radę i Komisję art. 11 ust. 9 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim nie rozstrzygnął kwestii, która metoda obejmująca porównanie między ceną eksportową i wartością normalną została zastosowana w dochodzeniu pierwotnym i w związku z tym nie mógł w uzasadniony sposób orzec, że nie doszło do „zmiany metody” w rozumieniu art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w postępowaniu w sprawie przeglądu. W rzeczywistości miała miejsce radykalna zmiana metody porównawczej między dochodzeniem pierwotnym, w którym porównanie zostało dokonane w oparciu o „cenę bez podatku VAT” i postępowaniem w sprawie przeglądu, podczas którego porównanie zostało przeprowadzone w oparciu o „cenę zawierającą podatek VAT”. Zastosowanie tej ostatniej metody doprowadziło do przyjęcia wyższego marginesu dumpingu niż margines dumpingu, który wynikałby z zastosowania metody wykorzystanej w pierwotnym dochodzeniu.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim uznał, że instytucje są zobowiązane nie stosować metody obejmującej porównanie między ceną eksportową i wartością normalną stosowanej w dochodzeniu pierwotnym, jeżeli prowadzi ona do dostosowania niezgodnego z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawo-

wego, utożsamiając tym samym pojęcia „dostosowania” i „metody porównawczej”.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim orzekł, że różnica stawki zwrotu podatku VAT od sprzedaży eksportowej pomiędzy okresem, który obejmuje dochodzenie pierwotne i okresem postępowania w sprawie przeglądu stanowi zmianę okoliczności faktycznych uzasadniającą zmianę metody, podczas gdy nie zostało wykazane, że ta różnica spowodowała, że metoda wykorzystana w dochodzeniu pierwotnym nie mogła być dalej stosowana. Ponieważ wyjątek obejmujący „zmianę okoliczności” podlega ścisłej wykładni uzasadnienie zawarte w pkt 62–64 zaskarżonego wyroku nie spełnia w oczywisty sposób tego rygorystycznego wymogu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (JO 1996, L 56, p. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrhowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 16 stycznia 2012 r. — Efir OOD przeciwko Dyrektorowi na Direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnienieto” Płowdiw

(Sprawa C-19/12)

(2012/C 89/22)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrhowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Efir OOD

Strona pozwana: Dyrektor na Direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnienieto” Płowdiw

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 62 pkt 1 i 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego dotyczy zarówno transakcji opodatkowanych, jak i zwolnionych z podatku?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy dopuszczalne jest uregulowanie krajowe takie jak mające zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym, według którego także w chwili dokonania transakcji zwolnionych z podatku następuje zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego?

3) Czy art. 62 i 63 dyrektywy 2006/112 mają skutek bezpośredni?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 24 stycznia 2012 r. przez Idromacchine Srl i in. od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie T-88/09 Idromacchine Srl i in. przeciwko Komisji

(Sprawa C-34/12 P)

(2012/C 89/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (przedstawiciele: W. Viscardini i G. Donà, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie w części wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie T-88/09, w zakresie w jakim, Sąd:

nie uznał szkody majątkowej poniesionej przez Idromacchine;

zasądził na rzecz Idromacchine wyłącznie niewielkie zadośćuczynienie tytułem szkody niemajątkowej;

nie uznał krzywdy doznanej przez A. i R. Capuzzów;

wraz z wynikającym z tego uwzględnieniem żądań wnoszących odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie powołują się na następujące naruszenie prawa popełnione przez Sąd:

I. oczywisty błąd wynikający z akt sprawy, gdyż Sąd uznał, iż nie jest przedmiotem skargi ustalenie nieprawdziwości przypisanych Idromacchine okoliczności wywołujących szkodę;

II. niedostateczne i w rezultacie błędne uzasadnienie w odniesieniu do oddalenia zarzutów dotyczących naruszenia obowiązku zachowania należytej staranności i prawa do obrony;

III. oczywiste wypaczenie wynikające z akt sprawy okoliczności faktycznych i środków dowodowych dotyczących szkody majątkowej — naruszenie zasad dotyczących ciężaru powodu — braki w uzasadnieniu;

IV. naruszenie obowiązku uzasadnienia, zasad proporcjonalności i niedyskryminacji oraz odmowa ochrony prawnej w odniesieniu do kryteriów ustalenia zadośćuczynienia zasądzonego na rzecz Idromacchine tytułem szkody niemajątkowej;

V. naruszenie zasady niedyskryminacji, brak uzasadnienia, oczywiste merytoryczne błędy wynikające z akt sprawy w związku z odmową zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez A. i R. Capuzzów.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2011 r. w sprawie T-76/06 ASPLA przeciwko Komisji wniesione w dniu 25 stycznia 2012 r. przez Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA)

(Sprawa C-35/12 P)

(2012/C 89/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) (przedstawiciele: E. Garayar Gutiérrez i M. Troncoso Ferrer, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne.

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie T-76/06 ASPLA przeciwko Komisji.

— Tytułem żądania ewentualnego, znaczne obniżenie kwoty nałożonej przez Komisję i utrzymanej w mocy przez Sąd Unii Europejskiej grzywny, przy uwzględnieniu wymogów wywodzących się z zasad: proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.